

km, maa han regne dertil at anvende en Arbejdstid paa $9\frac{1}{2}$ à 10 Timer daglig. Det er jo en ret streng Bestilling, idet Landpostbudene ofte kan have en 30 Pund Bagage at bære, og naar de skal ud omkring i alt Slags Vejr og Føre, kan man forstaa, at et saadant Landpostbud ikke kan have nogen Beskæftigelse ved Siden af. Hans Dagsgerning er saa anstrengende, at man ikke kan forlange, at han udretter mere. Derfor er det saare naturligt, at Landpostbudene henvender sig til Rigsdagen med Ønske om en Revision af den Lønningslov, de fik i 1908. Det er ikke alene selve Lønningerne, de ønsker at faa sat højere op, helst i Højde med andre Etaters Tjenestemænds, men de ønsker ogsaa foretaget andre Ændringer, f. Eks. i den Maade, hvorpaa Routerne fordeles. Forholdet er, som den ærede Ordfører før omtalte, det, at et Landpostbud, der i længere Tid har haft en Route, pludselig paa Grund af Forhold, der ikke kan lægges ham til Last, faar en anden Route, der ofte kan være betydelig mindre; det kan skyldes Sygdomsforhold eller den Omstændighed, at der oprettes nye Jernbanestationer. Derved gaar man med det samme ned i Løn, og det bevirker tillige, at hans Pension bliver mindre. Nu maa Landpostbudene selv bidrage til deres Pension, og de siger da: Naar vi nu en længere Aarrække har betjent en større Route, og der af vor Løn er afdraget et Beløb til Pension efter Indtægten af den større Route, og vi saa paa vore gamle Dage bliver sat ned til en mindre Route, har vi i Virkeligheden i en Aarrække betalt for at opnaa en højere Pension; men Pensionen bliver beregnet efter den mindre Route. De nyder altsaa ikke den Fordel, de med Rette kunde kræve, idet de selv har bidraget til Pensionen. Disse Forhold ønsker de ogsaa ændrede. Endvidere vilde de gerne have fuldstændig Uniform tildelt, hvad de hidtil ikke har faaet, og endelig ønsker de en anden Ordning med Hensyn til Tjenesten under Sygdomsforhold, nemlig at komme paa lige Fod med de andre Etaters Tjenestemænd. I det hele forekommer det mig, at de Krav, de fremsætter, er saa velbegrundede og retfærdige, at Rigsdagen ikke længere kan sidde dem overhørig. Sagen har inden Finanslovens anden Behandling kun været fremdraget i et Samraad; der kan altsaa nu blive Lejlighed for den højtærede Minister til at udtale sig her, men det er mit Haab, at Sagen kan komme frem igen til tredie Behandling, og at det da maa lykkes at skaffe Landpostbudene de

Forbedringer, som jeg synes, de med saa stor Ret ønsker. Om det skal ske ved en almindelig Revision af Postlønningsloven af 1908, eller vi maaske kan give dem visse Indrømmelser ved Ændringer paa Finansloven, skal jeg foreløbig lade staa hen.

Der er af den højtærede Minister stillet Ændringsforslag om Forhøjelse af Postbudenes Lønninger med et Beløb af 23,280 Kr. Det er foranlediget ved, at der skal ansættes en Del nye Postbude. Det vil være Folketinget bekendt, at vi i den senere Tid hvert Aar har beskæftiget os med Spørgsmaalet om Postbudenes Arbejdstid — jeg tænker her paa de røde Postbude —, og at der har været anket over, at denne Arbejdstid var uforholdsmæssig lang, og det er sikkert nok, idet der har været røde Postbude, der har haft en Arbejdstid paa over 80 Timer om Ugen. Nu synes man at være blevet enig om dette Spørgsmaal, idet der mellem Postbudene og deres Organisationer er ført en Forhandling efter de Forhandlingsregler, der blev givne for 2—3 Aar siden, og man har indrømmet, at Arbejdstiden paa sine Steder er alt for lang. Den højtærede Minister har derfor nu stillet Forslag om, at der i 10 forskellige Byer udenfor København skal ansættes 10 og her i København i de to Distrikter B og V 8 nye røde Postbude. Det vil naturligvis lette Tjenesten noget, naar Arbejdet saaledes bliver fordelt mellem flere. Jeg tror, at man i Postbudenes Rækker er glad ved, at man har faaet denne Forhandling mellem Organisation og Administration. Jeg tror ogsaa, at man er glad over, at den højtærede Minister har imødekommet de fremsatte Ønsker ved at stille dette Ændringsforslag.

Jeg vil ligesom den ærede Ordfører sige et Par Ord om Dampskibsrouten eller Postrouten fra Masnedsund til Stubbekøbing. Der er til Finansudvalget indsendt et Andragende, og der har ogsaa været en Deputation fra de paagældende Byer inde hos Finansudvalget. Man er nede i disse Egne ked af, at Routen muligvis vil gaa ind. Det er sikkert en af de smukkeste indenlandske Dampskibsrouter. En Sejlur fra Masnedsund forbi Bogø til Stubbekøbing er overordentlig smuk, og som Personroute spiller den sikkert en betydelig Rolle, idet Bogø ikke har nogen anden Forbindelse. Ja, den kan naturligvis nok skaffe sig en anden Forbindelse over Stubbekøbing, men nu er det i hvert Fald en Hovedforbindelse fra Bogø dels til Masnedsund, dels til Falster, ligesom